

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 61/23

Luxembourg, 20. april 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-348/22 | Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Občina Ginosa)

Koncesije za uporabo italijanskih plaž se ne smejo samodejno podaljševati, temveč morajo biti predmet nepristranskega in preglednega postopka izbora

Nacionalna sodišča in upravni organi so dolžni uporabiti upoštevna pravila prava Unije in ne smejo uporabiti določb nacionalnega prava, ki niso v skladu s temi pravili

Države članice morajo v skladu s pravom Unije¹ pri dodelitvi koncesij za uporabo morskega javnega dobra uporabiti postopek izbora za potencialne kandidate, če je število razpoložljivih dovoljenj za določeno dejavnost omejeno zaradi pomanjkanja razpoložljivih naravnih virov. Dovoljenje je dodeljeno za primerno omejeno obdobje in se ne more samodejno podaljševati. Ta pravila so bila sicer prenesena v italijanski pravni red, vendar je zakon iz leta 2018 določal, da se veljavne koncesije podaljšajo do 31. decembra 2033, da se omogoči dovolj časa za izvedbo vseh nalog, nujnih za reformo koncesij.

V skladu s tem zakonom **je občina Ginosa z odločbo z dne 24. decembra 2020 na svojem ozemlju podaljšala koncesije za uporabo morskega javnega dobra**. Ker je organ, pristojen za konkurenco in trg (AGCM), menil, da je ta odločba v nasprotju z načeloma konkurence in svobode ustanavljanja, je tej občini vročil obrazloženo mnenje, v katerem jo je opozoril na zahtevo po predhodnem postopku oddaje javnega naročila in navedel, da se nacionalne določbe o samodejnem podaljšanju koncesij ne smejo uporabiti.

Ker občina Ginosa ni ravnala v skladu s tem mnenjem, je AGCM pri deželno upravnem sodišču za Apulijo vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe občine Ginosa. Ker je deželno upravno sodišče za Apulijo menilo, da nacionalne določbe niso v skladu z **Direktivo 2006/123 o storitvah na notranjem trgu**, je podvomilo o samoizvršljivosti direktive in učinku izključitve uporabe neskladnih nacionalnih pravil. Poleg tega se ni strinjalo z mnenjem italijanskega državnega sveta, da je Direktiva 2006/123 direktiva o liberalizaciji in ne o harmonizaciji. Deželno upravno sodišče za Apulijo je na podlagi tega sklepalo, da bi morala biti ta direktiva sprejeta soglasno in ne z večino glasov v Svetu.

Deželno upravno sodišče za Apulijo je zato Sodišču postavilo več vprašanj za predhodno odločanje, ki se nanašajo na preučitev področja uporabe direktive, njene veljavnosti, narave in njenih učinkov uporabe.

Sodišče je s sodbo z današnjega dne presodilo, prvič, da se direktiva uporablja za vse koncesije za uporabo morskega javnega dobra, ne da bi bilo v zvezi s tem pomembno, da pomenijo nedvomen čezmejni interes ali da se nanašajo na položaj, v katerem so vsi upoštevni elementi omejeni na samo eno državo članico.

Drugič, pravo Unije ne nasprotuje temu, da se pomanjkanje razpoložljivih naravnih virov in koncesij presoja s

¹ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

kombinacijo abstraktnega in splošnega pristopa na nacionalni ravni in kazuističnega pristopa, ki temelji na analizi obalnega ozemlja zadevne občine. Pomembno je, da merila, ki jih država članica uporabi za presojo pomanjkanja razpoložljivih naravnih virov, temeljijo na objektivnih, nediskriminatornih, preglednih in sorazmernih merilih.

Tretjič, **pri preučitvi ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost direktive o storitvah na notranjem trgu.** Glede na to, da mora na eni strani pravna podlaga akta temeljiti na njegovem cilju in njegovi vsebini, ter da je na drugi strani cilj direktive olajšati uveljavljanje svobode ustanavljanja ponudnikov in prostega pretoka storitev, **je prav, da je Svet v skladu z določbami Pogodbe odločal s kvalificirano večino.**

Četrtič, **obveznost držav članic, da uporabijo nepristranski in pregleden postopek izbora za potencialne kandidate, ter prepoved samodejnega podaljšanja dovoljenja, dodeljenega za dano dejavnost, sta v direktivi določeni brezpogojno in dovolj natančno.** Ker imata ti pravili neposredni učinek, ju morajo nacionalna sodišča in upravni organi, tudi občinski, uporabiti in se odpovedati uporabi pravil nacionalnega prava, ki bi bila z njima v nasprotju.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

